

lavci med tem zakurijo, pekó konstanj in kvartajo. Da pa opravila ne zanemarjajo, čuje ali gospodar sam nad njimi ali pa njega namestnik, ki jih gostuje z vinom, puranom in gibanci, da gré prešanje veselejši od rok. Med tem pa se domača družina s povabljenimi gostovi kratkočasi s petjem, plesom in drugimi vesellicami. Tako tekó dnevi v poštenem veselju, dokler ni bratva končana, ki se pa rada za kake dni podaljša.

Konec bratve se gré ena družinica k drugi posloviti, in na veseli prihod drugo leto se spraznijo zadnji kozarci sladkega mošta. Potem se spravi vsa hišna roba spet skupej in se naloži na voz; kočije derdrajo spet domú; gorice potihnejo, ni ga viditi človeka več; le kak samotni lovec po njih lazi, ščirica omolkne in tudi drugi krlitati gosti se odtegnejo iz njih.

Pa komaj je tergatve konec, že se pripeljejo postavni kerčmarji in vinokupci iz gornjega Štajerja in Koroškega in včasih tudi iz Ljubljane, in nam odpeljejo žlahno kapljico, nam ostane podbranje s tropinami, iz katerih se vinski cvet žgè. Posestnik je scer vesel, ako s tem, kar skupi, zamore davšine poplačati, ali milo se stori človeku viditi, da od pridelka le celó malo ali nič ne doleti tistega, ki se je vkvarjal z delom.

Naš letošnji pridelk je obilen in dober, prodan pa še ni, ker kupce cena vedra po 10 do 12 fl. straši, da so se obrnili na Horvaško in Ogerško, kjer nek vedro po 4 do 5 fl. ponujajo. Al med tim in našim Lutomerškim vinom je velik razloček, tedaj se našim vinorejcom ni bati, da bi ga ne prodali, ker dobra kapljica se je še vselej lahko prodala. Natančnejši popis našega letošnjega pridelka bojo „Novice“ iz rok mojega prijatla iz Lutomera prejele.

Prišel sem letos k tergatvi tudi v Halose, to je, v nograde na desnem bregu Drave. Ker imajo pa te gorice, kakor značaj ljudstva, ki ondi biva, marsikaj posebnega in še dosihmal malo znanega, si prideržim to posebno in bolj natanko popisati.

Omenim poslednjič še nesreče, ki se je prigodila pri sv. Tomažu v naši okrajni. 30 let staro dekle, šivarica, napravlja za kosilo oginj na ognjišču, in ker jo v noge zebe, stopi na ognjišče in popihuje s kitičami oginj, ki se pa užgó in se ugasiti ne dajo, dokler ni nesrečnica skočila v mlako poleg hiše. — ali smod po životu je bil tak, da je reva v malo dnéh umerla vkljub vsi zdravniški pomoči.

Iz Gorice. Razstavo kmetijskega in obertnijskega blaga so 3. t. m. slovesno odperli vpríčo deželnega poglavarja grofa Wimpfen-a, gosp. knezo-škofa Lušina in več družih civilnih in vojaških častnikov.

Novičar iz mnogih krajev.

Gotovo je, da je nova vredba političnih in sodniških vradnij po vsih deželah našega cesarstva že dodelana. — V Monakovem (München) na Parskem bo prihodnje leto velika obertnijska razstava; zbornicam kupčijskim in obertnijskim je došel od c. k. ministerstva ukaz, tudi spodbadati fabrikante in obertnike austrijske k obili vdeležbi te razstave. — Višji vojaško poveljstvo je določilo, da za prvo polovico leta 1853—1854 se zamore mesečna klaja vojaških konj z nasteljo vred po sledeči ceni v dnarju odkupiti: v spodnji Austrii za 13 fl., v zgornji Austrii in Solno-graškem za 11 fl., na Štajarskem za 12 fl., na Tiroljskem za 15 fl., na Marskem, Šlezkem, Koroškem, Krajnskem, Primorskem, Horvaškem za 11 fl., na Českem za 10 fl., na Lombardsko-Beneškem za 13 fl., na Oger-

skem in Slavonskem za 9 fl., v Galiciji in Erdelii za 7 fl., v Banatu za 8 fl., v Dalmaciji za 16 fl. Iz te različne odkupne cene se da naj gotovši razsoditi zdajna cenovsa, sená in elame po mnogoverstnih deželah našega cesarstva. — Iz kupčijskega pisma smo zvedili za gotovo, da v Valahii velja vagán koruze 1 fl., ječmena clo le 27 krajc., — pa kaj, ker zavolj preplitve Donave se poprej ni moglo nič prepeljati, zdaj pa je vojska ondi vse zaperla. — Razglas rusovskega cara Nikolaja od 20. oktobra naznanja, da je prisiljen vojsko začeti zoper Turke, kateri z lepo nočejo spoštovati starih pogodb in terjanih pravic za staroverce v Turčii. 3. dan t. m. je car poslal ukaz vojskovodju Gorčakov-u, naj se začne vojska. Dosihmal še ni bilo slišati od velike vojske; Turki pa so na več krajih čez Donavo v Valahijo udarili; hude bitve so bile pri Oltenici, Kalarašu, Gjorgjevu, Kalafatu in Krajovi, v katerih so Turki večidel zmagali. Perva sreča užiga močno pogum v Turkih, ktere, kakor se zdaj za gotovo sliši, boste podpirale angležka in francozka vlada, če bo treba; vradni časniki francozki je na Nikolajev razglas očitno odgovoril, da ne Turki, ampak Rusi so prelomili pogodbe; angležke in francoske barke so 2. dan t. m. prijadrale v Carigradski kanal. Ker se rusovska vlada ne more zanašati na Vlahe in Moldavce, je nek zavoljo tega in ker ima tukaj velika vojska biti, 200.000 Rusov odločenih za te kraje, 200.000 pa v Azii, ker so, če je res, Rusi nek že tudi tepeni bili od Selim-pašata pri Batumu. Rusi imajo v Moldavi in Valahii sila revne staniša v kočah pod zemljo, in za kurjavo imajo le posušeni gnoj, pa še tega jim manjka. Iz teh krajev beži sila veliko družin čez austrijsko mejo, kjer jih, kar je moč, cesarske oblasti prijazno sprejemajo. Po 22. dnevu t. m. se bo rusovska vlada polastila vsih turških bark, ki dosihmal niso odrinile iz rusovskih luk; barkam v vojski ne zapopadenih držav se pa ne bo nič zgodilo. Kupčija našega cesarstva s Turčijo, ki je vsako leto prerajtana na 67 milijonov fl., zavolj te vojske veliko škodo terpi. — Zares čudagerde reči se godé po svetu. V Kasel-u na Nemškem je te dni zavolj nekega prepira na očitni cesti neki grof pretepal ondašnjega prvega ministra tako, da je palico nad njim zlomil!! — Vremenski prerok iz Jolsve prerokuje do božiča lepo jasno vreme z merzlimi nočmi; dežja in snega bo malokterikrat, le naj višji gore bojo imele snežene kape; vozniki in popotni bojo veseli, mlinarji pa zavolj suše žalostni — kramljá prerok.

Hvala, komur hvala gré!

V cerkvi Marie Divice v Polji pod Ljubljano je gosp. Kurz-Goldenstein veliki oltar deloma znovega naredil, deloma pa prenaredil tako, da smejo farmani po pravici reči, da med cerkvami po deželi je njih oltar zdaj eden naj lepših. Če že pogled cele sostave bliščečega oltarja z lično malano novo podobo vnebovzetja matere božje človeka živo razveseli, bodeš, kadar se tron kraljice nebeske odpre, nehoté zaklical: ah, to je lepo! Gosp. Goldenstein je veliko število različnih podob prav mojstersko zverstil okoli matere božje, nad katero se vidi sv. trojica, in je razdelil po dobrem prevdarku farbe njih tako primerno, da je pogled zares nebeski, kadar je tron razsvitljen od sončnega svita. Reči tedaj smemo, da je gosp. Goldenstein s tim delom se pravega mojstra skazal, kteremu bo vsak, ki gré lični oltar ogledavat, zaslužno hvalo dal. Rade jo pridnemu mojstru dajo tudi Novice.

Današnjemu listu

je pridjana 11. pola „občne zgodovine“.